

Paesi Bassi segreti

postato su 8 luglio 2020

Aristocrazia nera

CHIUNQUE CERCHI UN LIBRO *SULL'ARISTOCRAZIA NERA* romana o sulla nobiltà nera si imbatte rapidamente in pubblicazioni bizzarre sui governi del mondo occulto e improbabili cospirazioni che non hanno nulla a che fare con la Città Eterna o la sua nobiltà. Tuttavia, manca uno studio serio di questo fenomeno socio-politico.

È un peccato, perché l' *aristocrazia nera* è la variante romana del legittimismo europeo. È l'opposizione intransigente di un'antica classe alta alla disconnessione del potere spirituale e secolare del Papa, e in questo senso la controparte elitaria del fenomeno più popolare degli Zuavi. Dove gli Zuavi potevano contare sui loro storici (recentemente Charles Coulombe, il publicista americano che continua a stupire positivamente), non c'è stato alcuno studio da parte dei loro nobili coetanei.

Ci sono indubbiamente ragioni per questo. Nel 1929, quando i Trattati Lateranensi restaurarono in miniatura la sovranità secolare del Papa, non sembrava esserci più motivo di inconciliabilità, e la nobiltà romana poteva celebrare la ricostruzione dell'unità nel contesto del mito dell'Italia unificata e riconciliata del proletariato condottiero Mussolini. Solo un raro chiaroveggente come Remo Renato Petitto aveva previsto nel 1923 che la sua avventura sarebbe terminata davanti a un plotone d'esecuzione. L'alternativa di Petitto aveva un nome: legittimismo.

Petitto era solo una piccola voce nel dibattito. Suonava molto più forte coloro che non volevano più rompere il consenso nazionalista, ed erano fin troppo contenti di poter aderire anche al Senso della Storia, in lettere maiuscole obbligatorie. Gli storici progressisti hanno trovato un fenomeno marginale di questa battaglia altamente poco interessante, i conservatori sostenevano la discrezione.

ANDREA COTTICELLI

Beatrice Orsini Sacchetti
la regina nera
nella Roma papalina del XIX secolo

DE LUCA EDITORI D'ARTE

Dobbiamo quindi accontentarci di studi approfonditi, di cui la recente biografia di Beatrice Orsini Sacchetti del giovane storico italiano Andrea Cotticelli è un buon esempio. Leggiamo del terrore liberale e anarchico contro coloro che nel 1870 scelsero di chiudere le porte dei loro palazzi fino al ripristino dell'autorità secolare del Papa. Leggiamo del marito di Beatrice, che nel 1912 predisse sul letto di morte che un esercito austriaco avrebbe portato a quella guarigione. Tutto questo incorniciato in un racconto sulla vita quotidiana di una signora dei più alti ambienti della Città per eccellenza.

Tuttavia, resta da attendere lo studio finale. Inevitabilmente dovrà affrontare il rapporto tra l' *aristocrazia nera* e il legittimismo europeo. E poi il nome di un olandese, vale a dire August Daehne van Varick, non è lontano.

August Daehne van Varick nel suo periodo storico cristiano

Daehne, un letterato con una *vocazione* sacerdotale alquanto oscura, fece molto esplicitamente il legame tra i due movimenti nella sua *Restauration de la Royauté légitime à Rome* del 1886. In seguito prese altre strade e simpatizzò con il neocalvinismo di Kuyper e de Savornin. Tuttavia, il suo libro chiarisce che non solo la nostalgia dell'esercito zuave viveva nei Paesi Bassi, ma anche una visione più riflessiva degli eventi in Italia. Se mai ci sono state, le conversazioni tra Daehne van Varick e Beatrice Orsini Sacchetti devono essere state particolarmente interessanti.

PAESI BASSI SEGRETI – ARTICOLO IN LINGUA ITALIANA – 8 LUGLIO 2020

Link: <https://geheimenederlanden.com/2020/07/08/aristocrazia-nera/>

Geheime Nederlanden

🌿 Gepost op 8 juli 2020 🌿

Aristocrazia nera

WIE OP ZOEK GAAT NAAR EEN BOEK OVER DE ROMEINSE *aristocrazia nera* of zwarte adel, stoot snel op bizarre publicaties over occulte wereldregeringen en onwaarschijnlijke complotten, die met de Eeuwige Stad of haar adel niets te maken hebben. Een ernstige studie over dit sociaal-politieke fenomeen ontbreekt echter.

Dat is jammer, want de *aristocrazia nera* is het Romeinse variante van het Europese legitimisme. Het is de compromisloze oppositie van een aloude bovenlaag tegen het loskoppelen van de geestelijke en de wereldlijke macht van de Paus, en in die zin de elitaire pendant van het meer populaire fenomeen van de zouaven. Waar de zouaven op hun historici konden rekenen (recent nog Charles Coulombe, de Amerikaanse publicist die positief blijft verbazen), bleef elke studie van hun adellijke geestesgenoten uit.

Daar zijn ongetwijfeld redenen voor. In 1929, toen de Lateraanse verdragen de wereldlijke soevereiniteit van de Paus in miniatuur herstelden, leek er geen reden meer te zijn voor onverzoenbaarheid, en kon de Romeinse adel de weergevonden eenheid vieren in het kader van de mythe van het eengeworden en verzoende Italië van de proletarische condottiere Mussolini. Enkel een zeldzame helderziende als Remo Renato Petitto voorspelde al in 1923 dat diens avontuur voor een vuurpeleton moest eindigen. Petitto's alternatief had een naam: legitimisme.

Petitto was maar een kleine stem in het debat. Veel luider klonken degenen die geen zin meer hadden om de nationalistische consensus te doorbreken, en maar al te blij waren dat ze zich ook nog konden aansluiten bij de Zin van de Geschiedenis, met obligate hoofdletters. Progressieve historici vonden een marginaal fenomeen van dit slag hoogst oninteressant, conservatieven bepleitten discretie.

ANDREA COTTICELLI

Beatrice Orsini Sacchetti
la regina nera

nella Roma papalina del XIX secolo

DE LUCA EDITORI D'ARTE

We moeten het dus doen met detailstudies, waarvan de recente biografie van Beatrice Orsini Sacchetti van de hand van de jonge Italiaanse historicus Andrea Cotticelli een mooi voorbeeld is. We lezen er over de liberale en anarchistische terreur tegen degenen die er in 1870 voor gekozen hadden de deuren van hun paleizen te sluiten tot het wereldlijk gezag van de Paus hersteld zou zijn. We lezen over de echtgenoot van Beatrice, die in 1912 op zijn sterfbed voorspelde dat een Oostenrijks leger zou zorgen voor dat herstel. Dat alles gekaderd in een verhaal over het dagelijkse leven van een dame uit de hoogste kringen van de Stad bij uitstek.

Op de finale studie blijft het echter wachten. Daarin zal onvermijdelijk de verhouding tussen de *aristocrazia nera* en het Europese legitimisme ter sprake moeten komen. En dan is de naam van een Nederlander, namelijk August Daehne van Varick, niet ver weg.

August Daehne van Varick in zijn christelijk-historische periode

Daehne, een literaat met een enigszins onduidelijke priesterroeping, legde de band tussen beide bewegingen heel uitdrukkelijk in zijn *Restauration de la Royauté légitime à Rome* uit 1886. Nadien sloeg hij andere wegen in, en sympathiseerde hij met het neocalvinisme van Kuyper en de Savornin. Zijn boek maakt echter duidelijk dat in de Lage Landen niet enkel de nostalgie van het zouavenleger leefde, maar ook een meer doordachte visie op de gebeurtenissen in Italië. Als ze er ooit waren, moeten de gesprekken tussen Daehne van Varick en Beatrice Orsini Sacchetti bijzonder boeiend zijn geweest.

GEHEIME NEDERLANDEN – ARTICOLO IN LINGUA OLANDESE – 8 LUGLIO 2020

Link: <https://geheimenederlanden.com/2020/07/08/aristocrazia-nera/>